

မြို့အင်ကြင်း

တက္ကသိုလ်ဆောင်း
နှင့်
ရှောင်းသစ်

သျှို (အင်ကြင်း) ကိုယ်ရေးအကျဉ်း

အဖ ဦးကြိုင် + အမိ ဒေါ်ဟန်တင်တို့ မှ ၁၉၅၅ ခုနှစ်တွင် မိတ္ထီလာမြို့၌ မွေးဖွားခဲ့သည်။ မိတ္ထီလာ အ.ထ.က (၁) မှ တက္ကသိုလ်ဝင် စာမေးပွဲ အောင်မြင်ခဲ့သည်။

၁၉၇၈ ခုနှစ်တွင် ရန်ကုန်စီးပွားရေးတက္ကသိုလ် (B.Com) ဘွဲ့ရရှိခဲ့သည်။ စီးပွားရေး တက္ကသိုလ်တွင် ပညာသင်ကြားနေစဉ် (၁၉၇၄ မှ ၁၉၇၈) ထိ နေခဲ့သော အင်ကြင်းဆောင်ကို အမှတ်တရအဖြစ် သျှို (အင်ကြင်း) ကလောင်အမည်ကို ယူခဲ့သည်။

စာပေနယ်သို့ ၁၉၇၀ ခုနှစ်၊ ယုဝတီ ဂျာနယ်တွင် "ပွင့်သောပန်းတိုင်းမွှေးစေချင်" ဝတ္ထုတိုဖြင့် စတင်ဝင်ရောက်ခဲ့သည်။ ယဉ်နွယ်မြင့် (ထီလာ)၊ မဟူရာ (စီးပွားရေး) အမည်ဖြင့် ယုဝတီ၊ ပေဖူးလွှာ မဂ္ဂဇင်းများတွင် ဝတ္ထုတိုများ ရေးသားခဲ့သည်။

သျှို (အင်ကြင်း) ဟူသော ကလောင်အမည်ကို ၁၉၉၆ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလထုတ် "သောင်းပြောင်းထွေလာ" ရယ်စရာ မဂ္ဂဇင်းတွင် "ဖူးစာလည် ဆုံသော်လည်း " ဟာသဝတ္ထုတိုဖြင့် စတင် ရေးသားခဲ့ရာ ယနေ့အထိ ဝတ္ထုတို ၁ ဆောင်းပါးပုဒ်ရေ (၅၀၀) ခန့်၊ ဝတ္ထုရှည် (၇) အုပ်၊ ဝတ္ထုပေါင်းချုပ် (၄) အုပ် ရေးသားထုတ်ဝေပြီး ဖြစ်သည်။

၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်တွင် "သုံးပန်လှသက်လှယ်" စာမူဖြင့် ပခုက္ကူ ဦးအုံး
ဖေ ဝတ္ထုရှည် ပထမဆု ရရှိခဲ့သည်။ ။

၂၀၀၃ ခုနှစ်တွင် "မေတ္တာသည် သာ" စာမူဖြင့် ပခုက္ကူ ဦးအုံးဖေ ဝ
တ္ထုရှည် ဒုတိယဆု ရရှိခဲ့သည်။ ။

၂၀၁၃ ခုနှစ်တွင် "ဘူးထဲကရေ" ဝတ္ထုတိုပေါင်းချုပ် စာအုပ်ဖြင့် ပခု
က္ကူဦးအုံးဖေ စာကြည့်တိုက်ဆု ရရှိခဲ့သည်။ ။

ယခုအခါ မြန်မာနိုင်ငံ စာရေးဆရာအသင်း ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်
ကော်မတီဝင် အဖြစ် စာပေတာဝန်များကို ထမ်းဆောင်လျက်ရှိသည်။ ။

မိတ္ထီလာမြို့တွင် BIS ကိုယ်ပိုင် မူကြိုနှင့် ရတနာပန်းခင်း ကိုယ်ပိုင်မူ
လတန်းကျောင်း ဖွင့်လှစ်တည်ထောင်ထားသည်။ ။

အမြဲနေရပ်မှာ ပေါက်ချောင်းရပ် ဓမ္မာရုံလမ်း၊ မိတ္ထီလာနှင့် အမှတ် (၂/၃၇)၊ ငွေစန္ဒာ (၄)လမ်း၊ ဘုရားဖြူရပ်၊ တောင်ကြီးမြို့များ တွင် ခင်ပွန်း
ဖြစ်သူ ဦးဝင်းမြင့် (လ/ထ ညွှန်ကြားရေးမှူး ငြိမ်း) (သ/တ) သား၊ သမီး၊
မြေးများ နှင့်အတူ နေထိုင်လျက်ရှိပါသည်။ ။

အမည်ရင်းမှာ ဒေါ်သန်းသန်းမြင့် ဖြစ်သည်။ ။

သတိပေးချက်

ဤစာအုပ်၏ စာသားများအားလုံးသည် စာရေးသူနှင့် ဤစာပေ၏ မူ

ပိုင်ဖြစ်ပါသည်။ ။ မူပိုင်ခွင့်ရှိသူ၏ ခွင့်ပြုချက်မရရှိဘဲ ကူးယူဖော်ပြခြင်း၊
အသုံးပြုခြင်းကို ခွင့်မပြုပါ။

စာစောင်များ ၊ မဂ္ဂဇင်းများ တွင် စာအုပ်အညွှန်းများ အနေနှင့် ရေး
သားဖော်ပြခြင်း၊ စာအုပ် ဝေဖန်ချက် ရေးသားခြင်း၊
စာဖတ်ပရိသတ်များမှ လူမှုကွန်ရက် စာမျက်နှာများ ပေါ်တွင် ကူးယူ
ဖော်ပြခြင်းကို ခွင့်ပြုပါသည်။ ။

ကိုမျိုးဝင်း (၁၉၇၄-၇၈) ရန်ကုန်စီးပွားရေးတက္ကသိုလ် ကျောင်းသားဟောင်း၏ အမှာ စာ

လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်လေးဆယ်ကျော်တုန်းက သူငယ်ချင်း စာရေးဆရာမ သို့ (အင်ကြင်း) က သူ့ရဲ့ သမိုင်းဝင် ဖြစ်ရပ်မှန် တက္ကသိုလ်နောက်ခံ ဝတ္ထုဖြစ်တဲ့ "တက္ကသိုလ်ဆောင်းနှင့် နှောင်းသဇင်" ကို ပို့လိုက်တဲ့ နေ့က ပေါ့။ စာအိတ်ညှိကြီးထဲက မသို့ ဝတ္ထုကို ဇနီးသည် လုဖတ်နေတာ ခဏ ဆိုပြီး လက်ကမချတော့။

ဇနီးသည် ရဲ့ မီးဖိုချောင်အလုပ် ကျွန်တော် တာဝန်ယူလိုက်ရတယ်။

ဇနီးကို လှမ်းကြည့်လိုက်တော့ စာအုပ်ဖတ်ရင်း 'ပြီးလိုက် ရယ်လိုက်' နဲ့ သဘောတွေ ကျနေတာဗျ။

ကျွန်တော် မီးဖိုချောင်ကထွက်တော့ သူ့ကို လှမ်းကြည့်လိုက်မိပြန်တယ်။

'မျက်ခုံးတွေပင့်လိုက် မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်' နဲ့ စာအုပ်လက်ကမချတော့။ ပန်းကန်ဆေး အဝတ်လျှော် ကျွန်တော့်တာဝန် ဖြစ်နေပြန်ပေါ့ဗျာ။

ညနေရောက်တော့မှ ဇနီးသည် သက်ပြင်းအရှည်ကြီးချရင်း 'ရှင်ဖတ်တော့'တဲ့ ။

မသို့ တော်တော်ဆိုးတယ်။ ကျွန်တော် ထမင်းချက်၊ ပန်းကန်ဆေး၊

အဝတ်လျှော် အလုပ်တွေ လုပ်နေရတာ မအားရဘူး။ အခု ကျွန်တော့်ကို လွန်ခဲ့တဲ့ အနှစ်လေးဆယ်ကျော် ရန်ကုန် စီးပွားရေးတက္ကသိုလ် ပထမနှစ်တုန်းကဆီကို တွန်းပို့လိုက်ပြန်တယ်။

ပထမနှစ် ကျောင်းသားဘဝ ဦးသန့်ဈာပန အရေးအခင်းမှာ ကိုယ်တိုင် ပါဝင်ခဲ့ကြတဲ့ ဖြစ်ရပ်ထဲ ရောက်ခဲ့ပြီး ကျောင်းပိတ်လို့ အိမ်ပြန်တော့လည်း "သူသူ" လို့ ကောင်းကောင်း မအိပ်နိုင်၊ "သူသူ" ရှောင်ပုန်းသလို ကိုယ်တိုင်လည်း ရှောင်ပုန်းခဲ့ရတာ ပြန်သတိရရင်း ရင်တွေ တဒိတ်ဒိတ် ခုန်ခဲ့ရပြန်ပေါ့ဗျာ။

ယမမင်းတိုင်းပြည် အထပ်ထပ်ကို လိုက်ပို့ခဲ့ပြန်လို့ "ကိုကိုနဲ့ ကျောင်းသား ခေါင်းဆောင်တွေ" ရဲ့ ငရဲခံခဲ့တာတွေကို မချီတင်ကဲ ဖတ်လိုက်ရတော့ ...

"တောက်ခေါက်သံများ

အပြင်များ ထွက်လာခဲ့ရင်

တောင်များ ရဲ့ ကမ်းပါးယံ

နံရံကို ရိုက်လျှင်ဖြင့်

ပဲ့တင်သံအထပ်ထပ် ကမ္ဘာပတ်လိမ့်မယ်ထင်"

တိုင်းပြည် ပြန်လည် ထူထောင်ရေးနဲ့ တိုင်းပြည်ရဲ့ လက်ရှိ နာလန်မထူနိုင်တဲ့ အခြေအနေကို လွတ်လပ်ရေး ကြိုးပမ်းစဉ်ကာလက "လော့မောင်ဘတ်တန်နဲ့ မြန်မာ့စစ်သေနာပတိ ဗိုလ်ချုပ် အောင်ဆန်း" တို့ ရဲ့

စကားအချို့အချို့ ပြောခဲ့ကြတာကို ထည့်သွင်းရင်း မီးမောင်းထိုးပြလိုက်တာဟာ မသျှီရဲ့ ကလောင်လက်နက်အစွမ်း မြင်လိုက်ရပါတယ်။

မောင့်ဘတ်တန်က ...

"မင်းတို့ ဗမာတွေ လွတ်လပ်ရေး မယူကြနဲ့ ဦး။ ကမ္ဘာစစ်ကြောင့် မင်းတို့ နိုင်ငံမှာ အပျက်အစီးတွေ ကြီးမားနေလွန်းတယ်။ အဲဒါတွေကို ငါတို့ ပြန်လည် ထူထောင်ပေးဦးမယ်။ အခြေခံ အဆောက်အအုံတွေ ပြန်လည် ထူထောင်ပြီးမှ လွတ်လပ်ရေး ယူကြပါ" လို့ ပြောလိုက်စဉ်မှာ

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းက ...

"ခင်ဗျားတို့ ဗြိတိန်မှာ အောက်စဖို့ဒ်၊ ကင်းဘရစ်ချ် တက္ကသိုလ်တွေရှိတယ်။ ဗြိတိသျှ အင်ပါယာကြီးကို တည်ဆောက် ဦးဆောင်နေကြသူတွေ ကလည်း အဲဒီတက္ကသိုလ် ကျောင်းထွက်တွေ ချည်းပါ။ ကျွန်တော်တို့ ဆီမှာ အောက်စဖို့ဒ် တက္ကသိုလ်" ကင်းဘရစ်ချ် တက္ကသိုလ်တို့ နဲ့ တန်းတူ တည်ထောင်ထားတဲ့ "ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်" ရှိတယ်။ ကျွန်တော်တို့ နိုင်ငံကို ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်ထွက် ပညာတတ်တွေနဲ့ ပြန်ထူထောင်နိုင်တယ်"

လို့ တုံ့ပြန်ပြောဆိုခဲ့တာ ဖတ်ရတော့

"အားကိုးထိုက်တဲ့ ကျောင်းသားတွေဟာ စစ်အာဏာရှင် လက်အောက်မှာ နည်းမျိုးစုံနဲ့ အညွန့်ချိုး ခံနေရကြောင်း မြန်မာနိုင်ငံရဲ့ လွတ်လပ်ရေးအတွက် အခြေတည်စပြုခဲ့တဲ့ ကျောင်းသား သမဂ္ဂ အဆောင်အအုံကြီးကို ဗုံးခွဲဖျက်ဆီး ခံလိုက်တာဟာ သက်သေပဲ" လို့ ရဲရဲဝံ့ဝံ့ ထောက်ပြ လိုက်ပြန်ပါတယ်။

အတိတ်နဲ့ ယနေ့ခေတ်ပညာရေးကို အကျိုးအကြောင်း ဆက်စပ်ပြ

လိုက်ပါတယ်။

"ယနေ့ခေတ် ပညာရေးအဆင့် နိမ့်ကျရခြင်း၊ တိုင်းပြည်တိုးတက်မှု အတွက် နှောင့်နှေးရခြင်းရဲ့ တရားခံ" ကို ထောက်ပြသလိုပါပဲ။

ဒါကြောင့် သူငယ်ချင်းရဲ့ "တက္ကသိုလ်ဆောင်းနှင့် နှောင်းသဇင်" ဆိုတဲ့ ဝတ္ထု ခေါင်းစဉ်ကို ပေးလိုက်ပုံကိုလည်း ဆက်လက် အတွေးဆန့် လိုက်မိပြန်ပါတယ်။

တက္ကသိုလ် "ဆောင်း" ကို အသံတူ "စောင်း" လို့ ပြောင်းကြည့်လိုက် တဲ့ အခါ -

"ကျွန်တော်တို့ နိုင်ငံရဲ့ တက္ကသိုလ်တွေ တိမ်းစောင်းနေကြပုံ"

"နှောင်း" ရဲ့ အဓိပ္ပာယ်က -

"နှောင့်နှေးကြန့်ကြာမှု၊ ခေတ်နောက်ကျကျန်ခဲ့ခြင်း" ကို ဖော်ညွှန်း တယ်လို့ ယူဆလိုက်မိတဲ့ အခါ-

တက္ကသိုလ်တွေက ပွင့်လန်းလာတဲ့ "သဇင်ပန်းလေး" များ ဟာ "နှောင်းမှ ပွင့်လန်းလာရလို့ ငွားငွားစွင့်စွင့် မပွင့်လန်းနိုင်ခဲ့ကြကြောင်း"

ပြောပြနေသလားလို့ ပင် ခံစားလိုက်မိပြန်ပါသည် ။

စောင်းနေသော တက္ကသိုလ်ကို ပြန်လည် တည့်မတ်ပေးဖို့ လိုနေပြီဖြစ်ကြောင်း အတိတ်ဇာတ် ကြောင်းကို ဖော်ကျူးလျက် ကလောင်သွေးလိုက်ဟန် တူပါတယ်။

ဦးသန့် ဈာပန အရေးအခင်းအပြီး ထွက်ရှိလာသော ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် နှစ်လည် မဂ္ဂဇင်း၏ မျက်နှာဖုံးကို တက္ကသိုလ်ကျောင်းသား ပန်းချီ

ဆရာ ကိုမင်းမောင်က သူပြောချင်သည့် ဖြစ်ရပ်များကို သူ့ပန်းချီပညာဖြင့် ဖော်ပြလိုက်သလို ... ဆရာမ သျှီ (အင်ကြင်း) ကလည်း သူကလောင်ဖြင့် ဖော်ပြ လိုက်လေသလား အောက်မေ့မိပါသည်။

တက္ကသိုလ်နောက်ခံ ဖြစ်ရပ်မှန် သမိုင်းကို အချစ်ဇာတ်လမ်းလေးဖြင့် ဖွဲ့လိုက်သော နောက်ထပ် စာရေးဆရာတစ်ဦး ပေါ်ထွက် လာပြီ ဖြစ်ကြောင်းကို လည်းကောင်း ...

သမိုင်း အထောက်အထား ပြည့်ပြည့်စုံစုံဖြင့် အချစ်ဇာတ်လမ်းလေး တည်ဆောက်ထားသော စာအုပ်ကောင်းလေး ... အတိတ်သမိုင်း ဖြစ်ရပ်မှန်ကို အခြေတည်ထားသဖြင့် ဆရာမ သျှီ (အင်ကြင်း) ရဲ့ "တက္ကသိုလ်ဆောင်းနှင့် နှောင်းသဇင် " သည် အိမ်တိုင်း သိမ်းထားသင့်သည့် စာအုပ်ကောင်း၊ ဝတ္ထုကောင်းတစ်ပုဒ်ဖြစ်ကြောင်း ကြေညာ မောင်းခတ်လိုက်ပါရစေ။

(နိဂုံးချုပ်အနေနဲ့ တစ်ခုပြောချင်တာလေး ရှိသေးသဗျ။)

‘ငြိပ်သီးတစ်တောင့်ကျောင်း’ ရေစက်ချပွဲမှာ တွေ့ခဲ့ကြတဲ့ သပိတ်ပူပူပိုက်ခဲ့ရတဲ့ ကိုရင်လေးနဲ့ သပိတ်ပိုက်နိုင်အောင် ပဝါလေး ကမ်းခဲ့တဲ့ သီလရှင်လေးတို့ နှစ်ပေါင်းများ စွာ ကြာမှ ပြန်လည် ဆုံတွေ့ပေါင်းဖက် ခဲ့ကြသလို ...

ပဝါအပြာလေးပိုင်ရှင် "ကိုကို" နဲ့ "သူသူ" ကို အတူ ရှိနေစေချင်တယ်ဗျာ)

အမြဲအားပေးနေတဲ့ သူငယ်ချင်း
မျိုးဝင်း

(အီကို-မေခ)

၁၉၇၄-၇၈ ရန်ကုန် စီးပွားရေးတက္ကသိုလ်

စာရေးသူ၏ ရင်တွင်းစကား

ကျွန်မ အလွန်ဝမ်းသာမိပါသည်။ ။

"တက္ကသိုလ်ဆောင်းနှင့် နှောင်းသဇင်" ဝတ္ထုကြီးကို ရေးသား ထုတ်ဝေနိုင်ခြင်းအတွက် အတိုင်းအဆမဲ့ ဂုဏ်ယူဝမ်းသာမိပါသည် ဟု ဆိုရခြင်းသည် ကျွန်မ ရင်တွင်းစကားစစ်စစ် ဧကန် ဖြစ်ပါ၏။

တက္ကသိုလ်များ နှင့် အုပ်ချုပ်သူ အစိုးရကြားတွင် ခေတ်အဆက်ဆက်ကစပြီး သဘောထား ကွဲလွဲမှုတွေ ရှိခဲ့ပါသည်။ ။ ထိုကိစ္စများ နှင့် ပတ်သက်၍ သမိုင်းကို လှည့်ကာဇွဲကြည့်လျှင် ကိုလိုနီခေတ် ၁၉၂၀ ခုနှစ်မှ စ၍ တက္ကသိုလ် အထွေထွေသပိတ်ကြီး ပေါ်ပေါက်ခဲ့သည်။ ။ ၁၉၆၂ တွင် 7 , July အရေးအခင်းမှ စ၍ အလုပ်သမား အရေးအခင်း၊ ဦးသန့်အရေးအခင်း၊ မှိုင်းရာပြည့်၊ ရွှေတိဂုံ အရေးအခင်းအဆုံး စသည် ဖြင့် ကျောင်းသားနှင့် အစိုးရကြားမှာ မပြေလည်မှုတွေ များ စွာရှိကြောင်း တွေ့ရပါသည်။ ။

ဦးသန့် အရေးအခင်းသည် ၁၉၇၄ ဒီဇင်ဘာလဆန်းပိုင်းမှာ အစပြုပေါ်ပေါက်လာခဲ့ရာ ကျွန်မ ကိုယ်တိုင် စီးပွားရေးတက္ကသိုလ် ပထမနှစ်ကျောင်းသူအဖြစ် အနည်းငယ် ထိတွေ့ခွင့် ရှိခဲ့ဖူးသူ ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ ။

ထိုအရေးအခင်းတွင် ဘဝပန်းတိုင် ပျောက်ကွယ်သွားသူ၊ ဘဝပျက်သွားသူ၊ နိုင်ငံကို စွန့်ခွာ ထွက်ပြေးသူ၊ ၊ ကိုယ်အင်္ဂါချို့ယွင်းပျက်စီးသွား

သူ၊ အသက်သေဆုံးသွားသူ စသည် ဖြင့် ကျောင်းသား ကျောင်းသူ များ
စွာ ကြုံတွေ့ခဲ့ကြရသည်။ ။

ကျောင်းသားတစ်ယောက်၏ ဘဝဟူသည် သူတစ်ဦးတည်းနှင့်သာ
သက်ဆိုင်သည် မဟုတ်ချေ။ သူနှင့်ဆက်နွှယ်သော မိဘ၊ ဆရာ၊ မိသားစု
၊ မိတ်ဆွေ၊ သူငယ်ချင်း၊ ချစ်သူခင်သူများ နှင့် နွှယ်ယှက်သော အစိတ်အ
ပိုင်းများ စွာ ပါဝင်လျက်ရှိပါသည်။ ။

ထိုအ ရေးအ ခ င်းကြီးမျှာ ပါဝင်လှုပ်ရှားခဲ့သော စီနီယာ
ကျောင်းသားကြီးများ နှင့် သူငယ်ချင်းများ ၊ ရဟန်းပြည်သူများ ၏ ဘဝ
များ စွာ အတွက်လည်း စာနာမိပါသည်။ ။ ထိုသူများ ၏ ကျောင်းသားစိ
တ်ဓာတ်နှင့် ဦးဆောင်မှုစွမ်းရည်၊ အရေးအခင်း လှုပ်ရှားမှုပုံရိပ်များ ၊
ထောင်တွင်း အတွေ့အကြုံအချို့၊ ထိုခေတ်က
တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားများ ၏ ဘဝပုံရိပ်အထွေထွေ များကို
လှပမွှေးပျံ့သော ချစ်ခြင်းမေတ္တာ ပန်းပွင့်များ စီခြယ်၍ "တက္ကသိုလ်
ဆောင်းနှင့် နှောင်းသဇင်" ကို ကျွန်မ ရေးဖွဲ့ဖြစ်ခဲ့ပါပြီ။

ခေတ်အခြေအနေအရ နှစ်ပေါင်း (၄၀) နောက်ကျပြီးမှ ထွက်ခဲ့ရသ
ည်။ ။

ထိုစဉ် ကျောင်းသား၊ ကျောင်းသူတွေဘက်မှာ ယခုအခါ (၆၀) နှစ် အ
ထက် ရှိနေကြပါပြီ။

သို့သော် နှောင်းလူများ အနေဖြင့် ခေတ်သမိုင်းများ နှင့် ချစ်ခြင်းအ
လှတရားများ အပေါ် ဖတ်ရှု ခံစားနိုင်လိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်ပါ၏။

‘တက္ကသိုလ်ဆောင်းနှင့် နှောင်းသဇင်’ ဖြစ်မြောက်ရေးအတွက် ဦးသ
န့်အရေးအခင်း ပုံရိပ်လွှာများကို စုစည်း တင်ပြပေးပါသော ဦးမျိုးဝင်း (၁၉၇၄-၇၈) စီးပွားရေး တက္ကသိုလ် ကျောင်းသားဟောင်း၊ အဝေးမှ နေ၍

အကြံဉာဏ်များ ပေးပါသော အစ်ကိုကြီး ဦးစိုးညွန့် (စီးပွားရေး တက္ကသိုလ်) နှင့် ဦးသန့်အရေးအခင်း ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌ (ယခု USA) တို့ ကို ကျေးဇူးတင်အပ်ပါသည်။ ။

ဦးသန့် အရေးအခင်းကြောင့် ထောင်ကျသွားကြသော ကျောင်းသားများ ၊ ထောင်တွင်း အတွေ့အကြုံများကို စာရေးဆရာဂါမဏီ ရေးသားသော (ယမမင်းဥယျာဉ်သို့ အလည်ရောက်ခြင်း) စာအုပ်မှ မှီငြမ်းထုတ်ယူခဲ့ပါသည်။ ။

အထူးသဖြင့် စာမူကို ကြိုတင်ဖတ်ရှု တည်းဖြတ်ပေးပါသော ဆရာကြီး သိန်းသန်းထွန်း၊ အမှာ စာ ရေးသားချီးမြှင့်ပေးသော ဦးမျိုးဝင်း (နေပြည်တော်) နှင့် စာမူများကို ကွန်ပျူတာ စာစီပေးပြီး မျက်နှာဖုံးဒီဇိုင်းပါ ဆောင်ရွက်ပေးပါသော ကိုဘုန်းသက်အောင်ပိုင် (ကိုဟီတို-မိတ္ထီလာ) ကိုလည်း ကျေးဇူးတင်ပါကြောင်း မှတ်တမ်းတင် ဂုဏ်ပြုအပ်ပါသည်။ ။

ဤဝတ္ထု ရေးသားထုတ်ဝေရန် အားပေးကြသော (၁၉၇၄-၇၈) စီးပွားရေး တက္ကသိုလ် ကျောင်းသား သူငယ်ချင်းများ နှင့်တကွ ချစ်သော စာဖတ်ပရိသတ် အားလုံးကိုလည်း ကျေးဇူးအထူး တင်ရှိပါကြောင်း မှတ်တမ်းတင် ဂုဏ်ပြုအပ်ပါသည်။ ။

စာဖတ်ရှုသူအားလုံးကို ခင်မင်လေးစားစွာဖြင့်

သျှို (အင်ကြင်း)

၀၉ ၅၂၁၃၇၅၄
